

РЕШЕНИЕ

№ 4398

гр. София, 29.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 18.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **6314** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл.87 във вр.с чл.75, ал.1, т.2 и т.4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на С. Д. Х. М., гражданин на А., непридружен непълнолетен, с адрес: [населено място], РПЦ на ДАБ при МС, отдел "ПМЗ – кв. Военна рампа", [улица], ЛНЧ: [ЕГН], представляван от адвокат К. В., назначен за служебен защитник с Решение № 21-115-1149/22.02.2021 г. на Председателя на Националното бюро за правна помощ, против Решение № 1467/14.05.2021 г. на Заместник-председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен режим.

С жалбата се иска отмяна на решението като незаконосъобразно, немотивирано, постановено в противоречие с административно-производствените правила и материалния закон. Правят се възражения, че административният орган не е обсъдил посочените от жалбоподателя факти и причините, поради които изпитва основателен страх да се завърне в А.. Жалбоподателят счита, че от бежанската му история става ясно, че той попада в хипотезата на чл.8 ЗУБ, както и в хипотезата на чл.9, ал.1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Навежда доводи за повърхностно провеждане на административната процедура, което е поставило живота и сигурността му в заплата. Моли Съда да отмени оспореното решение и да

укаже на административния орган да постанови решение, с което да му предостави бежански или хуманитарен статут. В с.з. жалбоподателят не се явява, представлява се от адв.В., който моли Съда да уважи жалбата, като отмени оспорения административен акт и върне административната преписка със задължителни указания по прилагане и тълкуване на закона.

Ответникът – Заместник-Председателят на ДАБ, в с.з. се представлява от юк.П., който оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна.

С. градска прокуратура чрез прокурор М. изразява становище за неоснователност на жалбата, моли същата да бъде отхвърлена.

Административен съд-София град намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано с молба вх.№ РД09-ВР-209/04.02.2021 г. на РПЦ-С., отдел "ПМЗ – кв. Военна рампа", подадена от жалбоподателя С. Д. Х. М., гражданин на А., [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], етническа принадлежност – пашун, вероизповедание мюсюлманин - сунит, семейно положение – неженен, като същият е представляван в извършваните процесуални действия от назначен адвокат от Национално бюро за правна помощ с Решение № 21-115-1149/22.02.2021 г. и назначен социален работник от Отдел "Закрила на детето", ДСП – С..

С подадената молба чужденецът е поискал международна закрила. Личните му данни са установени въз основа на подписана от него декларация по чл.30, ал.1, т.3 ЗУБ. Молителят е получил копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила; относно връчване на решенията в превод на езика "Дари", в потвърждение на което на последната страница на екземпляра им на български език се е подписал лично на 04.02.2021 г. Съставена е Е. дактилоскопна карта с референтен номер: В..

Видно от административната преписка, във връзка с образуваното производство по международна закрила административният орган на основание чл.15, ал.4 от Закона за закрила на детето от Агенцията за социално подпомагане, ДСП-С. е поискал назначаване социален работник и изготвяне на социален доклад във връзка с производството. На основание чл.25, ал.1 ЗУБ административният орган е уведомил за процедурата и Председателя на НБПП, предвид, че се касае за непридружен непълнолетен, поради което е поискано назначаване на представител на С. Д. Х. М., който да го представлява в производството, съгласно разпоредбите на чл.25 ЗУБ /л.43/.

С Решение № 21-115-1149/22.02.2021 г., издадено "за" Председателя на Национално бюро за правна помощ и Решение № 196/22.02.2021 г. "за" Председател на НБПП, на С. Д. Х. М., ЛНЧ: [ЕГН] е предоставена правна помощ под форма представителство от адвокат на основание чл.25, ал.2 ЗПП вр.с чл.23, ал.2 вр.с чл.25, ал.1 и ал.3, т.2 и т.3 ЗУБ /л.39/.

Със Заповед № 2201-ЗДЗД-0440/25.02.2021 г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане"-С., чл.15, ал.4 и ал.6 от Закона за закрила на детето вр. § 1, т.4 от ДР на ЗУБ на С. Д. Х. М., ЛНЧ: [ЕГН], е определен социален работник от Отдел "Закрила на детето", ДСП-С. – Г. А. Т., която да го представлява в производството пред ДАБ за предоставяне на особена закрила по реда на ЗУБ /л.38/.

С писмо рег.№ М-2796/12.03.2021 г. ДАНС е уведомила ДАБ, че не възразява на лицето да бъде предоставена закрила, стига да отговаря на условията по ЗУБ /л.37/.

До жалбоподателя е изпратена Покана за провеждане на интервю рег.№ 502149/17.03.2021 г., с която същият е уведомен за датата, часа и мястото на провеждане на интервюто, на разбираем за него език, при участието на преводач /л.36/.

С жалбоподателя е проведено интервю, обективизирано в Протокол от проведено интервю с рег. № 5022149/18.03.2021 г. От проведеното интервю се установява, че непридруженият непълнолетен чужденец, мотивира молбата си за международна закрила с проблеми от личен характер. Поради война, особено в неговия район в А., не можел да ходи на училище. Афганистанският гражданин разказва, че е напуснал държавата си по произход нелегално, последователно е преминал през П., И. и Турция, след което влиза на територията на Република България не по установения законен ред. В Република България, прекарал между 6-8 дни, след което е задържан от българските власти при опит да премине нелегално в С.. Основната му цел била да стигне територията на Франция, тъй като там има роднини – негов братовчед, за да се установи.

Жалбоподателят е заявил, че в А. никога не е заплашван, насилван, не е арестуван, съден или осъден. Не е имал проблеми с официалните власти и не е членувал в политически партии или организации, нито във връзка със своята етническа или религиозна принадлежност. Не е имал проблеми с армията, полицията или други официални власти в А.. Заявил е, че родителите му са наясно, че той се намира на територията на България, поддържа връзка с тях и му липсват, същите живеят в А.. В заключителната част на протокола от проведеното интервю е отразено, че интервюто е проведено на разбираем за него език, че разбира смисъла на написаното и не отправя възражения по него.

По време на провеждане на интервюто е присъствал адвокат К. В., назначен като негов представител, и Г. А. Т.-социален работник от Отдел "Закрила на детето" в ДСП-С.. Непосредствено след датата на интервюто е депозиран и Социален доклад изх.№ СГ/Д-Д-СК/182-001/25.03.2021 г. на ДСП-С.. /л.22/.

В хода на административното производство е приета Справка вх.№ МД-84/10.02.2021 г. относно актуалното положение в А..

Със Становище рег.№ 502149/05.04.2021 г. на старши експерт в Отдел "ПМЗ-Военна рампа", РПЦ-С. е посочено, че предвид съвкупната преценка на доказателствата по преписката, кандидатът на отговаря на законовите изисквания за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут /л.17/.

Постановено е обжалваното решение, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут по смисъла на чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1 ЗУБ, поради липса на материалноправните основания за това. Решаващият орган е приел, че общата обстановка в А. сама по себе си не дава основание за страх от преследване по смисъла на причините, изброени в чл.8, ал.1 ЗУБ. Изложените мотиви и факти по време на интервюто също не представляват основания за получаване на статут на бежанец. Причините за напускане на страната по произход са от личен характер, спрямо заявителя няма осъществено преследване, нито съществува риск от бъдещо такова. В хода на административното производство, административният орган не е установил факти, които да обуславят необходимостта от предоставяне на бежански статут на жалбоподателя. От анализа на фактическите обстоятелства, както и от изявленията на

чужденца по време на проведеното интервю налага извода, че в конкретния случай не става въпрос за лице, нуждаещо се от международна закрила, а за "мигрант", предвид категоричното му желание да се установи във Франция.

Решаващият орган е приел, че не са налице и предпоставките за представяне на хуманитарен статут, тъй като молителят не е бил принуден да напусне А. поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, нито като изтезание, нечовешко или унизително отнасяне. Административният орган е приел, че в случая спрямо него не е налице заплаха, поради наличие на ситуация на безогледно насилие в държавата по произход.

Административният орган е приел, че посочените лични мотиви на молителя не могат да бъдат оценени като хуманитарни с оглед предоставяне на статут по чл.9, ал.1 ЗУБ. По чл.9, ал.8 ЗУБ, където административният орган се произнася в условията на оперативна самостоятелност, органът е посочил, че тези мотиви за желанието му да получи статут и да замине в Германия, не се оценяват като хуманитарни с оглед предоставянето на хуманитарен статут.

Представена е и приета по делото, като писмено доказателство подробна справка вх.№ МД-84/10.02.2021 г. относно актуалното положение в Ислямска Република А., изготвена от дирекция "Международна дейност" при ДАБ, видно от която е, че в страната са налице спорадични инциденти и атентати, но обстановката по сигурността в страната не достига границите на вътрешен въоръжен конфликт по смисъла заложен в международното право и правото на ЕС.

В хода на съдебното производство се представиха следните доказателства от страна на ответника:

1. Справка вх.№ МД-543/29.10.2021 г., относно актуалното положение в А., изготвена от дирекция "Международна дейност" при ДАБ /л.89/;

2. Докладна записка вх.№ РД09-ВР-2060/11.08.2021 г. и Докладна-записка вх. № РД09-ВР-1462/05.07.2021 г., изготвени до Началник на Отдел "ПМЗ", относно чужденци, потърсили международна закрила в ДАБ при МС, напуснали самоволно общежитието на Отдел "ПМЗ – кв. Военна рампа", [улица] /л.93/.

Дирекция "Социално подпомагане"-С. депозира подробен Социален доклад № ПР/Д-С-СК/213-001/01.11.2021 г. От същия се установява, че назначен социален работник след посещение на РПЦ "ПМЗ – кв. Военна рампа" относно провеждане разговор с жалбоподателя е установил, че същият е напуснал самоволно центъра и е в неизвестност. В тази връзка ОЗД към ДСП-С. е в обективна невъзможност, за да осъществи социално проучване, респективно да изготви актуален социален доклад по отношение на С. Д. Х. М..

При така установеното от фактическа страна, Съдът стигна до следните правни изводи:

Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на ЗУБ – Заместник-председателят на агенцията, съгласно представена по делото Заповед № РД05-803/14.12.2020 г., издадена на основание чл.52 ЗУБ на Председател на ДАБ, с която на Заместник-председателя са делегирани правомощията по чл.48, ал.1, т.1 и чл.48, ал.1, т.2, т.3 и т.4 ЗУБ (л.32).

Самото интервю е протекло при стриктно спазване на процедурите, регламентирани в закона и приложимата европейска директива – проведено е лично интервю с молителя – непридружен непълнолетен, в присъствието на служебно назначен му адвокат на

основание чл.25, ал.2 ЗПП вр.с чл.23, ал.2 вр.с чл.25, ал.1 и ал.3, т.2 и т.3 ЗУБ, социален работник и преводач. Представен е социален доклад за нуждите на административното производство. По време на интервюто е предоставена възможност да изложи съображенията си относно неговата молба за предоставяне на международна закрила пред лице, което има правомощия по силата на националното право за провеждането на подобно интервю. Личните интервюта по същността на молбата за международна закрила се провеждат винаги от персонала на решаващия орган. За датата на личното интервю на оспорващия и неговия адвокат е връчена лично срещу подпис покана на 18.03.2021 г.

За детето е изпратено писмо-уведомление до ДСП-С. за определяне на социален работник в производството за предоставяне на особена закрила по реда на ЗУБ и такъв е определен - Г. А. Т., присъствала по време на проведеното интервю. ДСП-С. е представила социален доклад по случая /л.22/.

Интервюто е проведено на 18.03.2021 г. при спазване на разпоредбите на приложимата европейска директива – в присъствието на адвокат, вписан в регистъра за правна помощ на Националното бюро за правна помощ, преводач и социален работник от Дирекция "Социално подпомагане", Район "С.". Осигурени са всички условия, които дават възможност на кандидата – С. Д. Х. М. да изложи основанията за своята молба по последователен начин. Интервюто е проведено от интервюиращ орган, който е отчетел личните и общите обстоятелства във връзка с молбата на търсещия закрила, който е бил в състояние да гарантира подходящо общуване между кандидата и лицето, което провежда интервюто, избран е преводач, който да е в състояние да гарантира подходящо общуване между кандидата и лицето, което провежда интервюто. Общуването се осъществява на предпочетения от кандидата език, освен ако няма друг език, който той разбира и на който той е в състояние да общува ясно. Когато това е възможно, държавите-членки предоставят преводач от същия пол, ако кандидатът е поискал това, освен ако решаващият орган няма причини да смята, че искането е на основания, които не са свързани със затруднения от страна на кандидата да представи изчерпателно основания за молбата си. От своя страна на проведеното интервю, кандидатът е дал обяснения, свързани с неговата бежанска история, интервюто е обективизирано в протокол от проведеното интервю. Оспорващият, неговият представител - адвокат В., са подписали протокола, като текста е бил преведен на разбираем за тях език, отново с помощта на преводач от език "Пашу".

Производството е приключило без забавяне, изготвено е становище от страна на интервюиращия орган съобразно преценка на събраните по преписката доказателства, с което е предложено на оспорващия да бъде отказан статут на бежанец и хуманитарен статут. С Решение № 1467/14.05.2021 г. на Заместник-председател на ДАБ при МС по отношение на лицето С. Д. Х. М. е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

От събраните по делото доказателства се установи, че след подаване на молбата за международна закрила, в хода на самото административно производство, оспорващият е напуснал територията на РПЦ-кв. "Военна рампа" към дата 05.07.2021 г. и е в неизвестност от тази дата, като няма данни за неговото местонахождение.

Независимо че административният орган е разполагал с процесуалната възможност да приложи нормата на чл.15, ал.1, т.3 ЗУБ /чужденецът промени адреса си, без да уведоми ДАБ и в срок от 30 дни не посочи обективни причини за това/ и да прекрати

производството по предоставяне на международна закрила, той не го е сторил, а се е възползвал от предоставената му възможност, визирана в нормата на чл.15, ал.2 ЗУБ - в случаите по ал.1, т.1 - 5, при наличие на достатъчно доказателства за неоснователност на молбата за международна закрила, същата се разглежда по реда на чл.75 ЗУБ.

Безспорно е, че на административният орган изрично по силата на чл.15, ал.2 ЗУБ е предоставено правото да разгледа молбата на търсещия закрила по реда на чл.75 ЗУБ, независимо от основанията, визиращи в чл.15, ал.1, т.1-5, /въпреки, че е налице промяна на адреса от страна на търсещия закрила и тази разпоредба в случая е приложена неправилно от страна на административния орган, защото на първо място, при издаване на решението административният орган е използвал неактуална Справка за ситуацията в страната на произход на непълнолетния търсещ закрила/, която е от дата 10.02.2021 г., а решението е издадено приблизително три месеца след нея - на 14.05.2021 г. В оспореното решение има само общи изводи относно страната на произход на детето, но в него няма изследване на ситуацията в страната на произход и най-вече няма обсъждане при кого би се завърнало детето, кой би полагал грижи за него, в страната на произход какво е положението на децата.

По този начин административният орган не е изследвал въпроса за защита на най-добрия интерес на детето, който по силата на § 1, т. 11 от ДР на ЗУБ. "Най-добрият интерес на детето" е понятие по смисъла на § 1, т. 5 от ДР на Закона за закрила на детето, а това е преценка на желанията и чувствата на детето, физическите, психическите и емоционалните потребности на детето, възрастта, пол, минало и други характеристики на детето, опасността или вредата, която е причинена на детето или има вероятност да му бъде причинена, способността на родителите да се грижат за детето, последиците, които ще настъпят за детето при промяна на обстоятелствата, други обстоятелства, имащи отношение към детето.

Представената по делото справка за ситуацията в А. не води до извод, че административният орган е изследвал подробно ситуацията в страната на произход на оспорващия, защото тази справка няма как да е била известна на административния орган при издаване на решението, а е последваща такава след издаване на решението на административния орган.

С оглед гореизложеното Съдът намира, че оспореното решение не отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове и това предпоставя отмяната му. Тъй като естеството на спора не позволява решаването му по същество от Съда, то личното дело следва да се върне на административния орган, който следва да изследва и анализира бежанската история на детето, да събере актуална информация за ситуацията в страната на произход на детето, да прецени най-висшия интерес на детето и това при кого би се завърнал непълнолетния непридружен търсещ закрила, кой би полагал грижи за него, да се анализират всички приложени и събрани доказателства, в това число и представените в хода на съдебното и едва тогава да се постанови решение, в което следва да се изложат мотиви конкретно за конкретния непълнолетен непридружен търсещ закрила.

Страните в производството не претендират разноски, поради което Съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран, Административен съд-С. град,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ Решение № 1467/14.05.2021 г. на Заместник-председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което на С. Д. Х. М., гражданин на А., непридружен

непълнолетен, с адрес: [населено място], РПЦ на ДАБ при МС, отдел "ПМЗ – кв. Военна рампа", [улица], ЛНЧ: [ЕГН], е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен режим.

ИЗПРАЩА личното дело на С. Д. Х. М., гражданин на А., непридружен непълнолетен, с адрес: [населено място], РПЦ на ДАБ при МС, отдел "ПМЗ – кв. Военна рампа", [улица], ЛНЧ: [ЕГН], представляван от адвокат К. В., назначен за служебен защитник с Решение № 21-115-1149/22.02.2021 г. на Председателя на Националното бюро за правна помощ, на Заместник-председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет за ново произнасяне по молбата за закрила на С. Д. Х. М., при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба или протест пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: